

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
... Ad Exequias Quas ... Catharinae Beselins/ Coniugi suae ... Vir ... Dn. Alexander
Kirchberg/ I.U.D. & Provinciakis Dicasterii Advocatus meritissimus Hodierna hora
I. in Templo B. Mariae decenter apparabit. Omnes omnium ordinum Cives
Academicos sedulo & amanter invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/pnn746858574>

Druck

Freier

Zugang

Willebrandt, A.,
in C. Beselin,
uxor. A. Kirchberg.
R. 1660.

4.

96

PROGRAMMA
Quō
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrande / U.I.D.
Cathol. & Ducal. Consist: Assessor,
AD
EXEQVIAS
Quas
ac omnium muliebrem sexum decentium virtutem ornatisima Matrone,
CATHARINÆ Beselins/
Conjugi suæ desideratissimæ
Viduus mæstissimus
Vir Consultissimus atq; Excellentissimus
DN. ALEXANDER Kirchberg / J. U. D.
& Provincialis Dicasterii Advocatus meriti-
ssimus
Hodiernâ horâ I. in Templô B. Mariæ
decenter apparabit.
**Omnes omnium ordinum Ci-
vies Academicos sedulò & aman-
ter invitat.**
ROSTOCHII,
Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1660

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrand/ U.J.D.

Nobilitata est multorum literis ac sermone consuetudo Thracum veterum, aut certe finitimerum quorundam populorum, quos alii Trausos, alii Cæsios, alii Heniochos fuisse, confirmant, qui Natales hominum flebiliiter, exequias cum Hilaritate celebrare consueverunt. In primis autem ab Herodoto, autore antiquissimo, eleganter illa consuetudo describitur in Terpsichore, lib. 5. circa princ. Trausi, inquit, Thracibus finitimi sunt, & cætera quidem cum illorū moribū concordant: Sed unum quiddam, circa recens natos atque mortuos, peculiare habent. Nam editum quidem infantem circumfidentes propinqui plorant, commemorantes, omnes afflictiones, calamitates, miseras humanas, in quas simul cum ipsā vitā homo ingreditur: Sed defunctum hominem cum lusu lætitiaque ad sepulturam efferunt, recensentes, quantis malis subductus, in omni felicitate jam vitam agat. Hoc institutum, quamquam fortè barbarum & inhumānum videri alicui possit, tanquam profectum ab agresti gente, & moribus ac ritibus barbaricis assuetā. Reverā tamen sapientia plenum est, & tale, quod non solum de maximis æruminis atque afflictionibus humānæ vitæ, quas ingredimur per ortum, & per obitum mortemque egredimur; Sed etiam de rebus gravissimis ad Christianam pietatem pertinentibus, nos

commonefacit. Quid enim triste magis ac luctuosum
esse potest, quam hominem conceptum in labore pecca-
ti, reumque Divinæ iræ & damnationis æternæ, ingredi
in hanc lucem & vitam, non modò ex eæteris expositam
ærumnus, atque adversitatibus multiplicibus; sed etiam
obnoxiam infirmitatibus variis, peccatis & lapsibus hor-
rendis, objectamque hostili furori, fraudibus & tentati-
onibus Diaboli perpetuis: Quibus, nisi per regenerationem
accepto Spiritu Dei armaretur homo, ne quidem
ad momentum repugnare aut resistere imbecillitas hu-
mana posset? At quid contrà lætius aut optatius acci-
dere homini Christiano possit, quam si decurso vitæ
ærumnoso spatio, confessaque militia gravi ac periculo-
sâ, adversus carnem, Mundum, atque satanam, cum
triumpho quasi repeatat cœlestem patriam, in quâ labor
nullus, nulla cura & anxietas amplius attingit illos, qui
verâ in Christum fide decesserunt? Sed lætitia deum
vera incipit, ac vita sempiterna suavissima in conspectu
DEI, quam nulla unquam tristitia turbare, aut seculo-
rum & temporum longinquitas terminare poterit?
Quidni ergo tristemur recordatione miseriæ atque im-
becillitatis nostræ, per lapsum attractæ, quoties infantu-
lum edi in hanc lucem, in ærumnarum veluti commune
pelagus exponi cernimus? Et rursus, quidni gratule-
mûr potius piè decedentibus ex hac vitâ parentibus,
uxoribus, fratribus, amicis, cognatis, propinquis no-
stris, quam lugeamus & tristemur: cum maximè sciamus,
non eos amitti, sed præmitti, & recedentes præcedere,
quemadmodum alicubi D. Cyprianus, (qui primùm ho-
noines

mines in Clericos, & laicos divisit) scriptum reliquit. Et
hæc omnia se ita habere, quis est nostrum, qui non vi-
det, & sacræ, & profanæ historiæ consona agnoscet?
Nonne Ecclesiasticus c. 40. vers. 1. in hæc desinit verba?
Resmisera est & grave jugum omnibus Adami filiis ab
utero. Quinimo nascitur homo ad miseriam, sicut avis
ad volatum Job 5. vers. 7. & in perpetuam militia est. Job. 7.
vers. 1. Quid & inter alia eleganter jura nostra adum-
brant, quando gloriosissimus Induperator Justinianus,
in Nov. 84. c. 1 in fin. pr. ait. Multæ sunt homini & anxie-
tates innumeræ, & repentinae mortes. Vita hominis singu-
lis diebus, imò singulis horis atque momentis nulle pe-
riculis exposita est. argum. L. Senatus. 35 §. mortis. 4 D.
de donat. mort causâ, ubi Paulus Eccl. terrâ marique, tam
in pace quam bello, & tam domi, quam milicie multis
generibus mortis periculum expectari potest, quod in-
numeris locis historia profana deflet, quos Philipp. Ca-
merarius in meditationibus historicis copiosè collegit.
Quibus omissis, ultimò audiamus Augustinum, graphicè
fragilitatem, & imbecillitatem vitæ humanae describen-
tem: Vita hæc est vita dubia, vita cœca, vita æruminosa, quam
humores tumidant, dolores extenuant, ardores exsiccant, escæ
inflant, jejunia macerant; Foci dissolvunt, tristitia consumunt,
sollicitudo coartat, securitas hebetat, divitiae jactant, paupertas
deiicit, juventus extollit, senectus incurvat, infirmitas fran-
git, mæror deprimit, & post hæc omnia mors interimit. Nemo
proinde longos vitæ dies sibi exoptet, quoniam vivitur
inter falsos fratres, subdolos, duplices, uti vocantur, à GL.
m. L. 9. D. de Præst. stipul. hypocritas, vivitur inter superbos,
invi-

invidos, rixosos: vivitur inter dissidia, iurgia, fribuscula:
vivitur hoc exulceroso seculo inter atheos, qui nec Deum
timent, nec ad vota extremi judicii expavescunt. Vivitur
in laxatissimis disciplinae repagulis, in corruptis mori-
bus, omni malitia & nequitia. Hisce malis maturè satis
exempta est pia, ac honestissima p. m. Matrona nostra
defuncta; quæ cum & ipsa jam perspexit rerum hu-
manarum mutabilitatem & inconstantiam, expertaque
esset communes miseras in annum ætatis sexagesimum
primum, relictis quisquiliis mundanis, ad Deum con-
versa, plenis suspiriis ac lacrymis placidam ex hac vita
emigrationem invenit, & in consortium sanctorum
cooptata est, cujus anima sit in benedictione. Quod Na-
tales prædictæ laudatiss. mæque Matronæ, vita ortum,
progressum, & finem attinet, illos, prout à mæstissimis
hereditibus accepimus, hut à verbo ad verbum repetem⁹,
& sunt hi: CATHARINA Beselins/ b. r. Matrona Lau-
datissima, in lucem edita est Anno superioris sæculi no-
nagesimo nono, Patrem laudavit Virum Specatissimum;
HENNINGUM Beselin/ Civem Primarium, ex veteritate
& præcipuâ Beseliniorum familiâ oriundum; Matrem
habuit Lectissimam Fœminam MARIAM Kleriken/
Avum Paternum venerata fuit Prudentissimum & Spe-
Catissimum Virum DN. HENNINGUM Beselins/ Se-
natorem Reip. Rostochiensis dignissimum, Aviamq;
Paternam CATHARINAM Boldewaus/ ex antiquo
hujus Urbis stemmate editam; Avum Maternum habuit
JACOBUM Kleriken/ Stralsundensem Civem præci-
puum,

pulum, qui Filios reliquit virtutibus clarissimos DN.
JACOBUM Klericken/ Reipubl. Stralsund. Camerarium
meritissimum, & DN. WILHELMUM Klericken/ J.U.
Doct. Cathedralis Eccles. Bardovicensis Decanum & Se-
reniss. Ducum Lüneburg. Consiliarium Intimum; Avia
denique Maternam salutavit A N N A M Heydenthalis.
Matre orbata est in ipso flore infantili, Genitorem dein-
ceps, cum annos vixdum decem vivendo explevisset,
amisit; proinde postea educata fuit à Materterâ Fœmina
Honoratissimâ MARGARETHA Klericken/ Viri Pru-
dentissimi DN. CUNONIS SIBRANDI, Senatoris
Rostoch. Vxore. Matrimoniali fædere Anno 1624, pri-
mitus juncta fuit Integerrimo & Spectatissimo DN. CON-
RADO Brauvern / Civi & Negotiatori Rostochiensi,
atq; Ærarii novi Praefecto laudatissimo, cum quo XXV.
annos summâ concordâ vivendo explevit. Filias in isto
matrimonio duas enixa, quarum ultima ANNA in pri-
mis infantæ annis ex orbe avocata fuit; Primogenita ad-
huc superstes Filia MARIA matrimonio juncta est Viro
pl. Reverendo, Amplissimo, atque Excellentissimo DN.
JOHANNI CORFINIO, Th. D. antehac apud nos
P. P. & ad D. Mariæ Pastori, nunc apud Hamburgen-
ses ad D. Cathar. Pastori celebratissimo; Ex isto con-
nubio prognatos vidit Nepotes sex Filios, videlicet Jo-
HANNEM-CONRADUM, SIMONEM-PAULUM, SIMONEM,
JOHANNEM, CONRADUM & PETRUM, (quorum duo prio-
res orbi antehac valedixerunt) Neptes præterea tres,
CATHARINAM-ELISABETHAM, MARIAM I. (que ex orbe
antehac discessit) & MARIAM II. Cum Anno 1649 pri-
oris

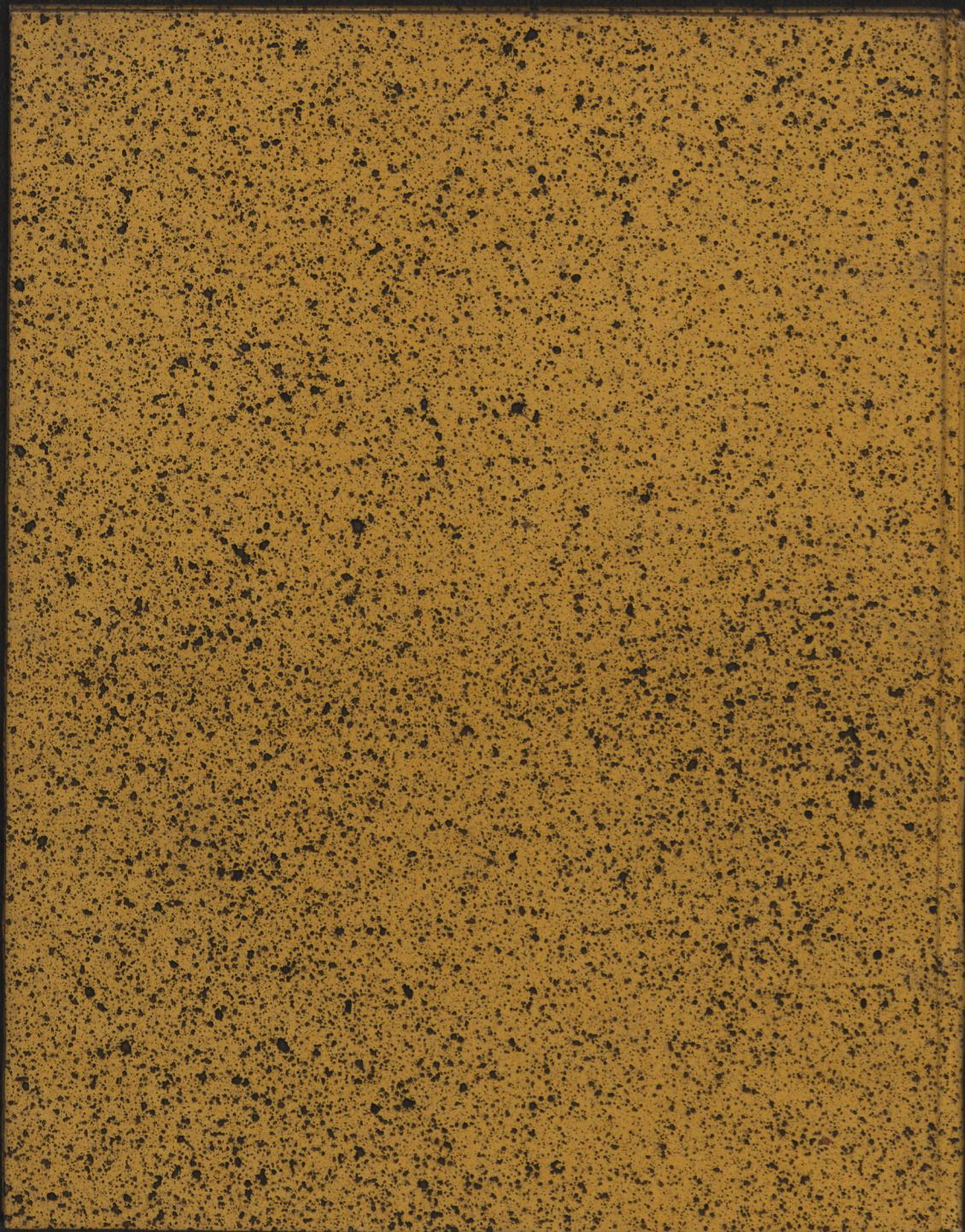
ris Conjugii vincula rupta essent, ad secunda transit vo-
ta Anno 1651. quę contraxit cum Viro Consultissimo, &
Excellentissimo Dn. ALEXANDRO Kirchberg/I. U.
Doct. & Provincialis Dięasterii Advocato meritissimo.
Morbo correpta fuit ante aliquot hebdomades, Febri
videlicet acutiori, quę illam pertinacissimè inquietavit,
quocirca XII Maij salutari Epulo Eucharistico ministe-
rio Viri Pl. Rev. & Excellentissimi Dn. NICOLAI RI-
DEMANNI, S.S. Th. Lic. & ad D. Mar. Praeconis dig-
nissimi, refocillata, ad beatam emigrationem sese com-
posuit, cumq; animam JESU Salvatori commisisset, die
XVII. Maij placidissimè animam exhalavit, cum annos
complevisset LXI. Hisce elegantissimis Majoribus de-
functa nostra originem suam acceptum fert, quæ quam-
primum nata, & arbori vitæ Christo Jesu, per baptismum
inserta, à tenetis unguiculis pietate verâ, & omnibus vir-
tutibus muliebrem sexum exothantibus imbuta est. Ma-
jor facta concordans matrimoniu invenit, studiosa viri,
& rei domesticę observantissima fuit. Seniu ingravescens
precibus, & sacris addixit, & hinc omnibus, in primis
mæstissimo Viduo, optimę filię, pl. Rev. genero, moratis
nepotibus, & elegantissimis neptibus magnum sui desiderium
reliquit. Verum sic domino placuit, cui patere
in omnibus tenemur, quare sibi metipsis verbum DEI
tanquam dulce nepentes ad abstergendum tristitia ne-
bulas jugiter proprivabunt. Illa est in quiete, nos in tur-
bis, & turbido rerum statu. Non invideamus ipsis vitā & ter-
ram, ad quam anhelamus omnes. Cogitemus diffici-
lia,

lia, in quæ reservati sumus tempora, & horum cogitatione dolores nostros mitigemus. Quoniam autem defunctorum corpora honorifice sepelienda, & ipsa S. Scriptura indicat Gen. 23. vers. 19. ubi Abraham honorificè sepelivit Saram uxorem suam: Isaacum humavit Jacobus. Gen 35. vers. 29. Martha Lazarum Joh. 11. vers. 17. Secundum Augustin. Nefas esset vasa Spiritus S. projectare, quibus ipsis & beatæ spes resurrectionis indubitate restat. Idem hodiè pia, ac modestissime denare matronæ officium, mastifimus Viduus, unà cum optimis & honoratissimis heredibus religiosè præstabunt. Quod ut debitâ funerali solemnitate, & deductione receptâ fiat, amicè contendimus ab universis & singularis, subjectis jurisdictioni nostræ, ut frequentes huic honestissimæ Matronæ exequias eant, suæque fragilitatis, præsertim hoc tempore, ubi morbi ingravescent, acutæ febres dominantur, memores vivant, & Deo sumo, Academiam, & Civitatem ardentibus precibus, pro avertendis malis, humillimè commendent.

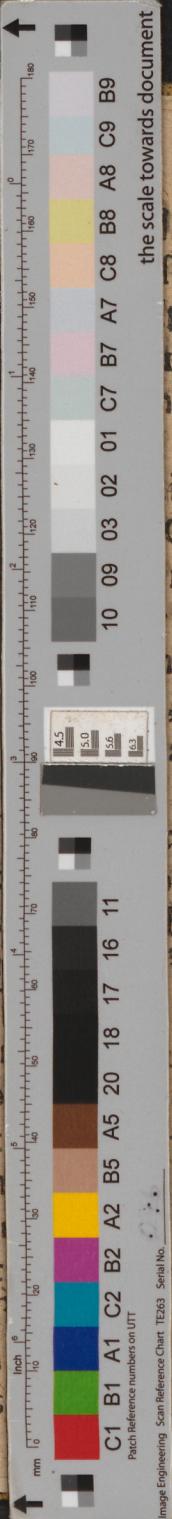
P. P. Rostochii, sub sigillo Rectoratus,
V. Julii A. C. 1660.

Conventus fiet hodie horâ primâ in Æde
B. Mariæ.

zis Conjugii vincula rupta essent,
ta Anno 1651. quæ contraxit cum
Excellentissimo DN. ALEXAN-
DORE. & Provincialis Diæasterii.
Morbo correpta fuit ante aliquo
videlicet acutiori, quæ illam perti-
quocirca XII Maij salutari Epulo-
rio Viri Pl. Rev. & Excellentissim
DEMANNI, S.S. Th. Lic. & ad
nissimi, refocillata, ad beatam en-
posuit, cumq; animam JESU Salv-
XVII. Maij placidissime animam
complevisset LXI. Hisce elegan-
functa nostra originem suam acce-
primùm nata, & a bori vitæ Chris-
tiana, à tenetis unguiculis pietat-
tibus muliebrem sexum exot ha-
jor facta concordans matrimoniu-
& rei domesticæ observantissima
precibus, & sacris addixit, & hi-
mæstissimo Viduo, optimè filię, p-
nepotibus, & elegantissimis nepi-
derium reliquit. Verum sic dom-
in omnibus tenemur, quare sibi
tanquam dulce nepentes ad abst-
bulas jugiter proprinabunt. Illa ei-
bis, & turbido rerum statu. Non in-
nam, ad quam anhelamus omnes

la transit vo-
sultissimo, &
rÿberg I. U.
meritissimo.
ades, Febr
inquietavit,
ico ministe-
COLAI RI-
ræconis dig-
m seſe com-
misſet, die
cum annos
ajoribüs de-
quæ; quam-
baptismum
minibus vir-
buta est. Ma-
tudioſa viri,
ngravescens
us, inprimis
ero, moratis
num sui desig-
nat, cui patere
erbum DEI
tristitia ne-
, nos in tur-
osi vitâ a ter-
mus diffici-
lia,